Година V гр. Плѣвенъ, 7 Юний 1898 год. Брой 22

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „*Плѣвенски Гласъ*“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за побликуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ржкописи се връщатъ, ако бѫдѫтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Габраилъ Хазмановъ

Най-учтиво моли всички роднини, приятели и познати, да почетѫтъ съ присѫтствието си вѣнчалний му обрѧдъ съ

Г-ца Лука Г. Тороманова,

който ще да се извърши въ Недѣля на 7-й Юний т. г. въ 5 ч. сл. пл. въ Плѣвенский държавенъ чифликъ „Климентина“.

Настоящето служи вмѣсто отдѣлни покани.

ВАЖНО! Въ градската градина се прави **КЕФИРЪ**. Абонати се приематъ мѣсечно. Желающитѣ да се отнесѫтъ до **В. П. Тюмбековъ**. — 1—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на почитаемата публика, че изработвамъ: скици, планове, детални чертежи и смѣтки за строение частни кѫщи; — приемамъ прѣдприятието на частнитѣ постройки; — доставямъ: тапети, теракотни, гипсови или други външи или вътрѣшни украшения; сѫщо доставямъ и инсталирамъ централни отопления съ топълъ въздухъ, пара, или топла вода.—

Всичко съ най умѣрени цѣни.

Архитектъ Удо Рибау

3—10 (Руссе)

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ. 3/6. (По косвенъ пѫть). Вчера Албанцитѣ изгориха двѣ села, лежащи близо до Беранъ на Югъ отъ Черна Гора. Редовни войски турски пристигнѫли отъ Ипекъ. Черногорския въ Цариградъ прѣставитель Г-нъ Бакичъ поиска отъ В. Порта да му съобщи мѣркитѣ, които тя е взела за прѣкратяване на злото.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пѫть). Н. И. В. Султана съобщи на Г. Бакича, че В. Порта е взела енергически мѣрки и поиска щото черногорцитѣ сами да отблъстнѫтъ албанцитѣ вънъ отъ територията си.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пѫть). Военното министерство сключи контрактъ съ фабриката за патрони въ Карлфихе Германия за доставката на 220 милиона патрони за Маузерови пушки.

Ню-Йоркъ. Една депеша испратена отъ лагера при Гаунтанамо Куба казва: положението на американцитѣ, които въ първитѣ битки правѣхѫ успѣхъ, останѫли сега тежко, тъй като войскитѣ имъ сѫ почти умаломощени отъ постояннитѣ нападения на испанцитѣ.

Парижъ. с. д. Кабинета на Г-нъ Мелинъ подаде оставка, която се прие отъ прѣдсѣдателя на републиката. Присяжния сѫдъ осъди на смъртъ Анархиста Етиенъ, който прѣзъ нощьта на 19 миналий Януарий бѣше нападналъ полицейския участъкъ и наранилъ нѣколко агенти.

Френско-английската спогодба по въпроса на Нигеръ Африка се подписа днесь отъ Г-нъ Ханото, Министръ на външнитѣ работи и Г-нъ Монсонъ английски въ Парижъ посланникъ. Прѣдсѣдателя на Сената Г-нъ Лубе и прѣдсѣдателя на камарата Г-нъ Дешанелъ имахѫ свиждание съ прѣдсѣдателя на републиката, Г-нъ Феликсъ форъ, вижда се, че и тримата се съгласили за съставяването на единъ помирителенъ кабинетъ нѣщо, което ще позволи да се спечели въ полза на републиканското болшинство новъ Контигентъ отъ 40 гласа и така да се отстрани сѫдѣйствието на дѣсницата.

Ню Йоркъ. с. д. На 2 Юний сутриньта 35 прѣвозни параходи придружени отъ 14 военни кораби напустнахѫ пристанището Тампа Фроленция и сѫ на пѫть за Куба.

Хавана. с. д. Официално една америк. Кононнера носяща бѣло знаме се яви срѣщу пристанището съ цѣль да прѣдаде на английския консулъ нѣкои пликове, испратени отъ английския въ Вашингтонъ посланикъ. Испанскитѣ власти непопрѣчихѫ прѣдаването на пликовете, но не позволихѫ на кононнерата да се приближи до пристанището.

Мадридъ. с. д. Спорѣдъ официялна депеша испратена отъ Манила на 8 Юний Н. С. положението продължава да е много тѣжко. Неприятеля е заобиколилъ столицата и Генералъ Августи биде принуденъ да отегли войскитѣ си, за да ги съсрѣдоточи на отбранителната линия, гдѣто тѣ ще могѫтъ да се биятъ всѣкога постоянно съобщение съ околностьта е прѣкъснато.

Плѣвенъ, 7 Юний 1898 г.

Пазихме го!

Така ни пѣе в. „Свобода“ отъ четири години насамъ, откато на нейнитѣ корифеи се прѣсече пѫтя и отпе възможностьта да грабѫтъ народния потъ. И чудна е, наистина, нахалностьта, съ която този вѣстникъ настоява да твърди горнето: пазихме го! даже и днешенъ день. Както за насъ, така и за всѣкиго вече не е скрито, че тѣзи, които искатъ да си прѣпишатъ добродѣтелитѣ на истински и безкористни патриоти и доброжелатели на отечеството ни, не само че не сѫ били такива, нъ сѫ били и едни отъ най безднадѣжднитѣ елементи, които сѫ готвили на отечеството ни най лошата участь. И ако днесь тѣзи отчаени елементи се напъватъ да твърдѫтъ това, което хиляда пѫти сѫ писали и то не е отъ патриотизмъ, а отъ животинска злоба. Българский народъ е народъ съзнателенъ, той е въ положение да цѣни заслугитѣ, и ще ги оцѣни, ако такива има, та нѣма защо да му се напомнятъ ежедневно. Тѣзи усилия, които свободиститѣ правѫтъ и днесь да скомпрометиратъ Н. Ц. Височество, слѣдъ като не успѣхѫда го убѣдѫтъ да даде тѣмъ да направляватъ сѫдбинитѣ на отечеството ни и направятъ по нѣкой и другъ още палатъ въ София, сѫ усилия, които прави въ прѣдсмъртната си агония давящия се. Такова е, дѣйствително, положението на тѣзи, които не пропустнахѫ нито единъ брой на вѣстника си да не кажѫтъ, че довѣли княза, че му дали българската корона, че го задомили и че го пазили отъ неговитѣ врагове, слѣдъ като в. „Истокъ“ въ броятъ си отъ 30 Май № 33 дойде да направи раскритието, че година врѣме слѣдъ дохождането на Н. Ц. Височество въ България, Стамболовъ прѣдлагалъ услугитѣ си на Русското правителство да го изгони изъ България за една сумма рубли. Вѣрваме, че слѣдъ това раскритие, всѣки ще се увѣри, че сълзитѣ, които стамболиститѣ пролѣхѫ и лѣѭтъ за Българския князь и България сѫ крокодилски и, че тѣ оплакватъ не другиго, а себе си, защото имъ е отнета възможностьта да деребействуватъ и грабѫтъ, а така сѫщо се изважда на лице и обстоятелството, че Стамболовъ и другаритѣ му не сѫ имали прѣдъ видъ благото на отечеството, а своитѣ лични блага и че онова, което тѣ направихѫ се дължи на алчностьта имъ за власть и лично обогатяване. Самото обстоятелство, че Стамболовъ прѣдлага да испѫди Н. Ц. Височество, Българский князь, изъ България за една сумма рубли най релефно подтвърждава това. Испъждането, което замислювалъ Стамболовъ щѣше да има най лошитѣ послѣдствия за страната, защото, освѣнъ че щѣше да настане въ страната анархия, нъ и отечеството ни щѣше да се прѣдстави прѣдъ вънкашний свѣтъ за огнище на раздоритѣ и своеволията, гдѣто всѣки върши по угодата си, каквото ще.

Ако Бендеревъ, Груевъ и другаритѣ имъ, които „Свобода“ постоянно титулира клѣтвопрѣстѫпници, безъ да взима въ внимание, че въ нейния кружокъ се числѭтъ хора облагодѣтелствувани, които сѫ били дваждъ и триждъ клѣтвопрѣстѫпници, сѫ извършили спорѣдъ неѭ една авантюра, то какво да се каже за Стамболова и тѣзи, които и днесь продължаватъ открито да се заканватъ, като побликуватъ въ този духъ статии съ подписи: „единъ бѫдѫщъ емигрантинъ“ и др.? Какъ да се окачестви поведението на тѣзи хора, които, догдѣ бѣхѫ на власть, величаехѫ княза, а когато паднахѫ почнахѫ да позорятъ сѫщия, когато по-рано величаехѫ? Тѣхната постѫпка не се диктува отъ нѣкакви си идеи за доброто на страната, а отъ частни интереси. Ако Бендеревъ, Груевъ и другаритѣ му, детронирахѫ въ 1886 година първий Български князь, това тѣ сторихѫ не за лични облаги, не да обогатяватъ себе и приближнитѣ си, а да помогнѫтъ на отечеството си, което прѣкарваше критически врѣмена. Всички факти говорѭтъ въ тѣхна полза, както и обстоятелството, че тѣ не вземахѫ нито стотинка отъ държавното съкровище, когато пъкъ цѣльта на Стамболова и другаритѣ му е била личното обогатяване, като сѫ се готвили да прѣнесѫтъ въ жертва на своята алчность господарьтъ на страната—Н. Ц. Височество. Въ това замислювание на Стамболова не се съзира никакъвъ патриотизмъ, никакво стрѣмление да помогне на страната, а жажда за злато. Това е непростително, развращаѭще: за лично благо да се излагатъ интиреситѣ на отечеството и да се хвърля послѣднето въ една крастрофа, послѣдствията на която никой не можеше да прѣдвиди. Всичко това иди да подтвърди факта, че Стамболовъ не е билъ нищо друго, освѣнъ една авантюра, който си е игралъ съ сѫдбата на България по угодата си и който за каприза си е билъ всѣкога готовъ да жертвува и князь, и всичко. Примѣръ затова служи и самий Батембергъ, слѣдъ възвръщанието на когото Стамболовъ се яви въ Русското консулато да води прѣговори за неговото вторично отстраняване отъ Българ. прѣстолъ, слѣдъ което пъкъ сполучи да поеме въ ржцѣ управлението на страната. Това сѫщето е замислювалъ и спрямо нинѣшний господарь на България, като е обѣщавалъ да извърши неговото изгонване отъ страната срѣщу парично възнаграждение. Ето какъ ясно испъква на лице факта, че дѣйствията на Стамболова сѫ се направлявали не за благото на отечеството, а за неговото лично и онова на окржжаѭщитѣ го. По тѣзи причини не може даже и дума да става за приравнение стремленията му съ ония на Бендерева и другаритѣ му, които извършихѫ прѣврата, като се въодушовляваха отъ идеята да бѫдѫтъ отъ полза за отечеството си: първитѣ се ржководихѫ отъ идеални стремления, когато втория, Стамболовъ, отъ алчность за злато.

Слѣдъ всичко това става ясно, като день, че бръщолевенията на „Свобода“ относително Н. Ц. Височество не могѫтъ да иматъ никакво значение за никого, като се знае, че Стамболовъ е испълнявалъ ролята на Юда Искарлютски, като е замислювалъ продаването на Държавний глава и прѣнасяние въ жертва интиреситѣ и свободата на отечеството си за личното си обогатяване.

Отъ едни нахални хора, които не познаватъ що е срамъ, не можеме друго да очакваме, освѣнъ *лѫжа* и пакъ лѫжа. Ние познаваме всичкитѣ персони, които се навъртатъ около онова малко вѣстниче именуемо „Бдитель“, въ което отъ година врѣме не сѫ оставили никого не окаленъ, никого не оклѣветенъ, за това да ги наименувами на читателитѣ е повече отъ излишно. Че измамата и лѫжата на тѣзи шарлатанствующи демогози, които постоянно оплакватъ положението на българина днесь е тѣхенъ символъ, може да ни послужи като най очевиденъ и прѣсенъ примѣръ послѣдията имъ уводна статия: „Г. Бахметевъ въ Плѣвенъ“. Не бихме даже спомѣнували нѣщо за тѣзи стамболовщини, ако тази пачавра „Бдитель“, не се разнасаше и вънъ отъ Плѣвенъ, гдѣто читателитѣ може би да повѣрватъ, че наистена всичко, което се пише за идването на г. Бахметевъ въ градътъ ни е вѣрно. На тѣзи шарлатанствующи демогози не е цѣльта да освѣтляватъ обществото съ истинското положение на страната, а да псу-

ватъ противницитѣ си, да клѣветѭтъ по единъ чисто Стамболовски начинъ. Че на г. Бахметевъ, не е правено официална срѣща, това никой нема да откаже, но това е станало не отъ желанието на официалнитѣ власти, а просто и ясно отъ самото желание на самия г. Бахметиевъ който пѫтува като туристъ съ госпожата си и още нѣкои лица, мѣжду които и единъ търговски прѣдставитель. Г. Бахметиевъ, като истенски руссинъ, пожелалъ да направи панахида, на неѭ се притекоха всички граждани, които можаха да узнаѭтъ за нея, на която, както сами се признаватъ, нашитѣ стамболисти и тѣ присѫтствували на брой **12** души, колкото си сѫ; защото ако не бѣхѫ се явили, щѣхѫ да ги осмиватъ послѣ, тъй щото църквата и безъ тѣхъ бѣше пълна. Че тѣзи шарлатани лѫжатъ, като всѣкога, че това се било правѣло ужъ нарочно огъ *горѣ*, не ще никакви доказателства, а и не струва да отговаряме на такива лѫжци.

Окр. Управитель, кмета и патриота Доковъ, чукали си биле чашитѣ въ градската градина, когато е трѣбвало да посрѣщатъ, като руссофили, г-на Бахметева. Писача на тази статия, види се, да не вижда повече отъ носа си, защото не е знаялъ, че него день, когато е дошелъ г. Бахметиевъ въ Плѣвенъ, *патриота* Доковъ, когото брой не оставатъ да му не спомѣнѫтъ името, не е билъ въ градътъ ни, а въ Руссе по частна своя работа. Сѫдѣте слѣдъ това и за другитѣ лѫжи. На тѣзи писачи, бивши руссофили, които разнасяхѫ едно време Бендеревитѣ брошури, и които не по-малко бѣхѫ замѣсени въ движенията, които по него врѣме ставаха срѣщу Стамболова, и които за кокала продадохѫ руссофилство и Цанковизма, ще имъ обадиме, че нашата партия, или же лицата, които постоянно се третиратъ въ вѣстника имъ, като руссофили, тѣ ще си останатъ всѣкога такива, защото вѣрватъ, че великата освободителка Россия, не желае друго нищо, освѣнъ добро на освободената отъ нея България.

Ако симпатийтѣ и антипатийтѣ на една партия или отдѣлни личности, се исказватъ въ срѣщата на отдѣлни личности, които, кога пѫтуватъ частно—като туристи, се заключава отчайванието на тѣзи партизани или партия, то нека знаѭтъ тѣзи ренегати бивши наши партизани, че ние гледами друго яче, не гледаме съ такива очила, съ каквито искатъ да гледатъ нашитѣ стамболисти. Любовьта къмъ Россия е запечатана не въ срѣщата на тогова оногова, а въ сърдцето на всѣки истински българинъ, който високо почита велика Россия, и всички нейни мѫже, които малко или много сѫ принесли добро на отечеството ни. Това, ако незнаѭтъ нека го научатъ, а ако сѫ глухи, нека го чуѭтъ. За онѣзи мрѫсотий които се сипѭтъ по адрессъ на Д-ръ Друмева или Г. Великова тѣзи г-да пращатъ на писачитѣ своитѣ храчки, на и така омацаното имъ лице.

МѢСТНИ НОВИНИ

На 29-й Май се разгледа въ тукашний окр. сѫдъ дѣлото на С. Градинаровъ и С. Стояновъ, които прѣзъ 1894 година съ фалшифицирани ковчежнически квитанции сполучихѫ да истеглѫтъ отъ Свищовското ковчежничество 4000 л. и отъ Шуменското ковчежничество 6000 лева, за смѣтка на Българската Народна Банка, като се опитахѫ да истеглѫтъ и по друга една квитанция отъ Бъл. Банка суммата 30000 лева. Тази квитанция породи съмнение и послужи за откриванието на кражбата и улавянието на самитѣ крадци, които слѣдъ като избѣгахѫ отъ София, бидохѫ уловени въ Бѣлградъ, гдѣто се опитахѫ да истеглѫтъ за смѣтка на Българ. Народна Банка суммата 30,000 лева по втората ковчежническа квитанция отъ Сръбската Банка. С. Градинаровъ имаше за свой защитникъ Д-ръ Вълчевъ, а С. Стояновъ адвокатитѣ Р. Дачевъ, А Милчевъ и Д-ръ Мутафовъ. Залата на сѫда бѣше прѣпълнена съ слушатели. Не липсувахѫ и социалиститѣ, понеже и обвиняемитѣ сѫ такива. Дѣлото не се разгледа̀, понеже отсѫтствувахѫ важни свидѣтели. Едно, което произведе лоше впечатление на публиката, бѣхѫ думитѣ на Д-ръ Вълчевъ, който въ рѣчьта си, съ която, като искаше да се пустне клиента му Градинаровъ подъ гаранция, нарече го интелегентенъ момъкъ, въ положение да чувствува по осязателно тяжестьта на законитѣ, отколкото селянитѣ, въ който случай постави единъ крадецъ на държавни пари по-горѣ отъ работната масса, безъ всѣкакво стѣснение и гризение на съвѣсть. Лица, въ рѫцѣтѣ на които се залови ковчежническата квитанция отъ 30,000 лева да се поставятъ по-горѣ отъ опия честни земледѣлци, които съ потъ на челото си искарватъ прѣхраната, това не допуща и най крайния социализмъ, толкосъ повече, че истегленитѣ 10,000 лева сѫ прахосахѫ въ гуляи и разходки нагорѣ-надолу. Още повече нѣмаше право Г-нъ Вълчевъ да ги титулира интелегенти, защото клиентитѣ му едва ли иматъ триклассно образование и освѣнъ съ фалшификацията на квитанциитѣ съ нищо друго не сѫ проявили въ обществото своята интелегнтность. Тѣзи сѫ мѫчеництѣ студенти, които в. „Отзивъ“ въ два броя съ промежутокъ отъ три недѣли послѣдователно съобщи, че въ Плѣвенский затворъ били затворени отъ двѣ години насамъ двама студенти, като хвърли по нѣкоя инсинуация по адрессъ на Прѣдсѣдателя на Окрѫжния Сѫдъ и Прокурора при сѫщий сѫдъ.

— **Слѣдъ дъждъ качулка.** Това и нашата пачавра „Бдитель“ прави съ антрефилето си по конокрадната шайка. Г-нъ Петишевъ който бѣше командированъ по това дѣло; слѣдъ като свърши и си замина, тогава „Бдителитѣ“ съобщаватъ новости, които само едни и въ коститѣ развалени натури могѫтъ да измислятъ.

— Трима съсѣди до бента на Бр. Караиванови, които се познати на редакцията ни, се оплакватъ, че Бр, Караиванови, миналата година, когато имъ се разрѣшило да направѭтъ бента на водѣницата си, подигнали биле повече отъ 60 с.м. по горѣ, колкото била по прѣди водата, слѣдствие на което, водата, тинята ритнала много погорѣ и причинявала много врѣди особенно сега въ прѣдстоящитѣ горѣщини. Общината, която е длъжна да се грижи за благосъстоянието и здравието на гражданитѣ, длъжна е да се заинтересува за това нѣщо, и ако се укаже, че наистина сѫ подигнѫли бента, може да се заставѭтъ да го понижѫтъ, както е билъ първобитно. И в. „Бдитель“, трѣбва да се заитересува по този въпросъ, ако и редактора му да има часть отъ водениця̀та.

—Борисъ Голщайнъ, е единъ придворенъ печаторѣзачь въ Ст. София, който отъ година врѣме биде запознатъ съ Плѣвенъ. Този господинъ по своитѣ дѣла се показа единъ първокачественъ шарлатанинъ. Не е имало учреждение или лице, което да не е излъгалъ въ порѫчкитѣ или же ако е извършилъ работата, то тя е бивала найдолнокачествена. Ние располагаме редъ доказателства, които доказватъ, че този Голщайнъ е дѣйствително шарлатанинъ. Той е излъгалъ Плѣвенския Мировий Сѫдия, той е зелъ пари отъ Ловд. дружество още миналата година, и до днешенъ день не е извършилъ нищо. Ние се чудиме, какъ до сега правителството не зема мѣрки, за да се накажатъ тѣзи Голдщайновци, които се тръгнѫли по градищата само да злоупотрѣбяватъ съ хорското довѣрие и съ нашата простотия и още се именуватъ придворни печаторѣзачи? Това е докачение за нашия палатъ, гдѣто дава така неиспитано дипломи на придворни и пр. Слушаме, че Ловдж. дружество тукъ го е дало въ сѫдъ.

— Въ селото Блъсничево Цвѣтко Павловъ, бивши черковенъ настоятель, у когото се намѣрвали черковни пари, вмѫкнѫлъ се прѣзъ нощьта на 30 срѣщу 31 Май въ общинската канцелария, взелъ черковнитѣ книжя и ги отнесѫлъ у домътъ си, и ги хвърлилъ въ огъня да ги изгори, съ цѣль да останѫтъ паритѣ у него. Окол. началникъ билъ увѣдоменъ за това отъ кметството, направилъ нуждното издирвание и намѣрилъ остатъкъ отъ книгитѣ. Прѣстъплението е било константирано.

— Разяснението, което Варх. Кассац. Сѫдъ, е направилъ и отдавна пратилъ за рѫководство до сѫдилищата, види се, до нашитѣ пристави да не е дошло още, защото постоянно гледаме нѣкои господиновци да сновѫтъ по селата съ приставитѣ и прѣвеждатъ въ испълнение листоветѣ. Ако това още не е пратено, ние молиме да се испълне, или же, ако такова е пратено, защо не се обърни внимание? Началството може да се увѣри самò, ако се заинтересува, или же да укажеме днитѣ и дѣлата, които се испълняватъ отъ лица, не имѣющи това право.

— Една отъ дружината отъ Ловч. 16 полкъ, която кваартирува въ Плѣвенъ, ще замине за Враца, на лагерь на 10 Юний т. г. както обикновено прави всѣка година.

— Вѣстника ни бѣше отпечатанъ, когато получихме отъ Г. Директора на мѣстного Винарско-Земледѣлческо Училище Я. Забуновъ едно съобщение, съ което приканва желаѭщитѣ лозари да се явѫтъ на 31 Май при избата на училището, за да се запознаѭтъ накратко съ пер[illegible] носпората (маната) така и съ нейното лѣчен[illegible] На 31 се явили малцина и Г. Забуновъ е има[illegible] добрината да ги запознае. Не ще направи злѣ[illegible] Забуновъ, ако всѣка недѣля или прѣзъ недѣ[illegible] запознава по съ нѣщо винаритѣ.

— Г. Ив. Пушкаровъ, учитель въ в. Въ[illegible] чи Трънъ, има добрината да ни прати подроб[illegible] описание на с. Вълчи Трънъ. Своеврѣменно [illegible] му дадемъ мѣсто. Молиме и другитѣ Г. г. учи[illegible] ли да направѭтъ сѫщото.

— Отъ свѣдѣнията, съ които располагам[illegible] съ малки исключения, гдѣто е било град[illegible] всѫдѣ изъ Плѣвенский окрѫгъ дрѣбнитѣ п[illegible] сѣви сѫ прѣвъсходни. Това радва твърдѣ мно[illegible] населението, което се страхуваше отъ начало, ко[illegible] гато дъждоветѣ продължавахѫ. Сѣната въ нѣко[illegible] села изъ Плѣвенско се покосяватъ, а жътвата н[illegible] ичюмицитѣ слѣдъ нѣкой день ще се почне. Иду[illegible] щата недѣля ще почне жетвата и на житата.

— Испититѣ при Плѣвенското V-кл. окрѫж[illegible] но училища почнѫхѫ на 1 Юний, а при Плѣ[illegible] венското IV-кл Дѣвическо училище на 5 с. м.

— На 29 Юний т. г. и при двѣтѣ классн[illegible] училища — мѫжкото и дѣвическото ще има акт[illegible] и ще се изложѫтъ за гледание отъ публиката уче[illegible] ническитѣ работи: чертежи, рисунки, фигури п[illegible] рѫчна работа и пр. Въ сѫщий день ще се раз[illegible] даватъ и свидѣтелствата на ученицитѣ и уче[illegible] ничкитѣ.

— Прѣди нѣколко дена се намѣрилъ хвърленъ въ единъ кладенецъ на пѫтя при църква[illegible] та въ с. Червени Брѣгъ трупътъ на единъ хър[illegible] ватенъ Лазаръ Филичи австрийски поданикъ отъ Турино, Италия. Огъ направеното раслѣдване се установява, че удавения по рано е билъ удушенъ, а послѣ хвърленъ. На главата на хвърления въ кладеница имало три удара съ чукъ, които сѫ били доста силни, понеже костьта е счупена и обвивкитѣ на мозъка прокъсани. Това убийство е било извършено прѣди двадесетина дена и тѣлото е прѣстояло въ кладенеца около двѣ недѣли, прѣзъ което врѣме населението е пило вода отъ него. Убийцитѣ още не сѫ уловени, но се има надѣжда да бѫдѫтъ издирени. Убийството не е исвършено съ користна цѣль. Обаче за съжаление е махалата, която се е ползувала отъ този кладенецъ, когото Д. Дучовски е направилъ за себабъ прѣди година врѣме, понеже ще остане безъ него, тъй като прокурора, слѣдователя и Луковитский околийски лѣкарь, които сѫ направили аутопсията сѫ дали заповѣдь да се напълни кладенеца съ пръсть до горѣ прѣдъ видъ, че тѣлото на убития отъ дългото стоение въ водата е почнало да се разлага. Дълбочината на кладенеца е 20 метра.

— Въ с. Телишъ, Луков. околия, прѣди двадесеть дена е прѣстигнѫлъ нѣкой си Дончо Петковъ отъ с. Бѣленци, тоже Луков. околия. Прѣстигнѫлия идѣлъ отъ Румѫния и до късно се черпилъ въ кафенето съ нѣкой си Ив. Трифоновъ. На зараньта пѫтника излѣзълъ отъ селото, но не се знае, какво е станѫлъ. Едни говорѭтъ, че пѫтника излѣзълъ отъ селото и тръгнѫлъ за Бѣленци, гдѣто и днесь още не е прѣстигнѫлъ. Прѣдполага се, че лицето Д. Петковъ е убитъ за пари, понеже се е връщалъ отъ работа и е носилъ съ себе си пари. Макаръ властьта най-старателно да прави своитѣ разслѣдвания, но още нищо не е открито.

— Въ мѣстностьта „Глигора“, Луков. околия нѣколко работници работѣли по новостроящата се желѣзнопѫтна линия. Отъ канарата се отцѣпилъ единъ камъкъ, паднѫлъ при работницитѣ и смазалъ едного отъ тѣхъ. Смазания е занесенъ на лѣчение въ Карлуковския манастиръ, но нѣмало надѣжда за оздравяванието му. Това е вече трето нещастие, което сполѣтва работницитѣ, та длъжность е на секционнитѣ инжинери да бѫдѫтъ по внимателни и прѣдпазватъ работницитѣ.

— На 31 Май три момичета отъ с. Дѣвенци, Луковит. околия тръгнѫли да отидѫтъ на сбора въ с. Койнаре. Едната отъ тѣхъ водила съ себе си и едно малко дѣте, което завеждала при майка му, която като вдовица била оженена въ Койнаре. Като наближили до рѣката Искъръ, видѣли, че водата била доста бърза и не се рѣшили да ѭ прѣминѫтъ, понеже едната отъ тѣхъ водила и дѣте. Въ това врѣме, когато тѣ се двоумѣли да прѣгазѫтъ ли рѣката, или да се върнѫтъ, пристигнѫлъ единъ пѫтникъ съ конь. Той се съгласилъ да прѣнесе дѣтето, като поканилъ съпѫтницитѣ си да се уловѭтъ за юларя на коня и да

газятъ. И тритѣ като се заловили една за друга и крайната се заловила за юлара на коня, нагазили рѣката. Въ срѣдата на рѣката, дѣто водата била почти до гърди, юлара на коня се скъсва и водата повлича и тритѣ жъртви. На тѣхнитѣ сърдцераздирателни писъци никой се не притекълъ на помошь. На нѣколко крачки растояние водата ги прѣкатурнѫла и тритѣ станѫли жъртва на охотата си да сборуватъ. До вечерьта само трупътъ на едно отъ момичетата е билъ намѣренъ до с. Глава, Бѣлослатинска околия, а другитѣ два трупа не били намѣрени. Пѫтника съ дѣтето излѣзълъ на брѣга.

КОНКУРСЪТЪ

(Продължение отъ брой 21).

15. На Хицо Костовъ отъ г. Плѣвенъ, 20 л. за изложений отъ него единъ жребецъ отъ държавний жребецъ „Гозленъ“;

16. На Василъ Почевъ отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ „Зарифъ“;

17. На Генко Тончевъ отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ жребеца „Дофинъ“;

18. На Пачо Цѣковъ отъ с. Г. Митрополия, Плѣв. околия, 20 лева зв единъ жребецъ отъ »Зарифъ«;

19. На Тодоръ Райковъ отъ г. Плѣвенъ, 20 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ държ. жребецъ „Иксанъ“;

20. На Тинчо Илиевъ отъ с. М. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложеното отъ него мѫжко конче отъ жребеца „Иксанъ“;

21. На Александръ Цѣкуловъ отъ М. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ „Зарифъ Ш“;

22. На Иванъ Цвѣтковъ отъ с. Д. Митрополия, Плѣв. околия, 20 лева за изложенитѣ отъ него едно мѫжко конче отъ жребеца „Ярославъ“;

23. На Христо Лаковъ отъ с. Ракита, Луковитска околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ държ. жребецъ „Отвѣтъ“;

24. На Маринъ Ивановъ отъ с. Ракита Луков. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ държ. жребецъ „Отвѣтъ“;

25. На Павелъ Симеоновъ отъ с. Г. Митрополия, Плѣв околия, 10 лева за двѣ кобили съ едно конче отъ държ. жребецъ „Алторфъ“;

26. На Василъ Андрѣевъ отъ г. Плѣвенъ, 10 лева за една кобилка полукръвна арабска заплодена отъ държ. жребецъ „Дофинъ“;

27. На Начо Цановъ отъ с. Орѣховица, Плѣв. околия, 10 лева за изложената отъ него една кобила заплодена отъ държ. жребецъ „Приятний“;

28. На Димитръ Цвѣтковъ отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ „Зарифъ II“;

29. На Минко Мишовъ отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ двѣ кончета едното отъ „Зарифъ II“ и „Зарифъ Ш“;

30. На Цвѣтанъ Бешовъ отъ с. Буковлъкъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ държ. жребецъ „Тайванъ“;

31. На Ванко Хаджийски отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ държ. жреб. „Иксанъ“;

32. На Ганчо Кръстановъ отъ с. Староселци, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него една кобила съ конче отъ жребеца „Иксанъ“;

33. На Хинчо Трифоновъ отъ с. Вълчи Трънъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ жребеца „Афичъ“;

34. На Илия Цвѣтковъ отъ с. Тръстеникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно женско конче отъ жребеца „Иксанъ“;

35. На Петко Геновъ отъ с. Петърница, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него двѣ мѫжки жребчета;

36. На Пенчо Тодоровъ отъ с. Ясенъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него женско конче отъ жребеца „Иксанъ“;

37. На Петко Ионовъ отъ с. Долни Дѫбникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно женско конче отъ жреб. „Зарифъ Ш“;

38. На Личо Ивановъ отъ с Тръстеникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложенитѣ отъ него едно мѫжко конче отъ жребеца „Плотонъ“;

39. На Иванъ Свиленковъ отъ с. Махалата, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно женско конче отъ жребеца »Зарифъ Ш«;

40. На Иванъ Вѫтовъ отъ с. Гор. Дѫбникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно женско конче отъ жребеца „Маршалъ“;

41. На Вѫлю Геновъ отъ с. Орѣховица, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно мѫжко кончеотъ „Зарифъ Ш“;

42. На Ангелъ Митовъ отъ с. Одърне, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно конче отъ жребеца „Тигъръ“;

43. На Витанъ Велчовъ отъ с. Луковитъ, Плѣв. окрѫгъ, 10 лева за изложеното отъ него едно конче отъ жребеца »Аротъ«;

44. На Гано Фратовъ отъ с. Староселци, Плѣв. околия, 10 лева за изложений отъ него единъ жребецъ;

45. На Петко Димитровъ отъ с. Д. Дѫбникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно женско конче отъ „Зарифъ Ш“;

46. На Тодоръ Нинковъ отъ с. Крушовица, Плѣв. околия, 10 лева за изложеното отъ него едно мѫжко конче отъ жребеца „Видалъ“;

47. На Илия Иосифовъ отъ Плѣвенъ, 10 л. за изложеното отъ него едно женско конче отъ жребеца „Маркизъ“;

(Слѣдва).

МОТИВИ

на

Законопроекта за повдигание на овощарството

Всѣки му е извѣстно, че една голѣма часть отъ овощнитѣ дървета въ страната ни прѣзъ послѣднята Русско-Турска война се уничтожихѫ и тѣзи, които останѫхѫ, постоянно намаляватъ, защото стопанитѣ имъ нѣматъ възможность да ги запазятъ и замѣнѫтъ остарѣлитѣ и изсъхнѫли съ нови. Отъ друга страна съ нарастванието на населението увеличавала се е и нуждата за плодове, които, като не сме били въ положение да произведемъ сами, сме доставяли отъ странство, както това се вижда отъ статистиката за вноса и износа на България за послѣднитѣ години.

Че България е страна, въ която отлично би вирѣли всички такива овощни дървета, се вижда най-на глѣдно отъ сѫществующитѣ на всѣкѫдѣ дивячки круши и киселици. Съ занемаряванието на този клонъ отъ селското стопанство, освѣнъ гдѣто сме били принудени да изнесемъ до сега нѣколко милиона лева за овощия, но нашитѣ стопани сѫ се лишавали още отъ единъ приходъ, който безъ увеличение на разноскитѣ си, сѫ би могли свободно да получаватъ. Отглѣдванието на овощнитѣ дървета е онази земледѣлческа култура, която, освѣнъ гдѣто привързва стопанитѣ повече къмъ тѣхнитѣ имоти и развива въ тѣхъ чувството да обичатъ природата, дава имъ още сравнително съ много малки разноски и почти никакъвъ трудъ най-голѣми приходи. Послѣдньото сѫ съзнали отдавна другитѣ държави и за това сѫ вземали всички мѣрки да снабдятъ населението съ нуждитѣ овощни дръвчета, да го запознаятъ съ тѣхното отгледване и когато сѫ посадени на постоянно мѣсто, да могѫтъ да се запазятъ отъ всички умишленни или случайни поврѣди. Една отъ тѣзи държави е и съсѣдната намъ Сърбия, която въ това отношение е направила такива прогресси, каквито рѣдко се срѣщатъ при распространението на земледѣлческитѣ растения

Спорѣдъ сѫществующитѣ официални свѣдения прѣзъ 1870 год. Сърбия е изложела 853,000 kgr. сливи, оцѣнени за 301000 л.

Прѣзъ 1875	—7217000	кгр.	сливи	оцѣн. за	3347000 л.
„ 1880	—17999000	„	„	„	6477000 „
„ 1885	—23225000	„	„	„	5774000 „
„ 1890	— 9684000	„	„	„	7298000 „
„ 1895	--44050000	„	„	„	9261000 „

Отъ тѣзи данни се вижда, че Сърбия само отъ единъ клонъ на овощарството изниса всѣка година за нѣколко милиона лева плодове и че износа отъ година на година взема все по-голѣми размѣри, благодарение на добритѣ мѣрки, вземени отъ страна на правителството за развитието на този отрасълъ.

За повдигание на овощарството повѣренното ми Министерство поддържа за сега три специални разсадници за отглѣдване на овощни дървета и раздава всѣка година на заинтересованитѣ стопани и училищнитѣ градини по извѣстно количество овощни сѣмена, всичко това обаче е много далечь да може да удовлетвори нуждитѣ на населението. Повечето отъ раздаденитѣ или продадени овощни дръвчета още въ първитѣ години отъ посаждането имъ на постоянно мѣсто сѫ били изгубени, вслѣдствие умишленно изсичание и поврѣждание.

Въ Министерството на Търговията и Земледѣлието има положителни свѣдения, че отмъщението да се искореняватъ дръвчетата или лозитѣ на противницитѣ е вземало голѣми размѣри между населението. Въ много случаи за най-малкитѣ недоразумѣния или скарвание сѫ бивали изсичани цѣли декари лозя или 10—15 годишни овощни градини, всѣки пѫть безъ да може да се издири и накаже виновния. Спорѣдъ сѫществующитѣ законодателни распорѣждания, за да може да се докаже закононарушителя, трѣбва това да се освидѣтелствува съ повече свидѣтели, послѣдньото, обаче, за поврѣдитѣ на полето, почти въ никой случай не е могло да се изпълни и даже, ако е имало свидѣтели, които сѫ могли да докажѫтъ това, тѣ сѫ прѣдпочитали да се отказватъ отъ показанията си, за да могѫтъ да избавятъ своитѣ имоти отъ нови отмъщения. По тѣзи причини Министерството е дошло до убѣждението, че за да може да се откриватъ причинителитѣ на поврѣдитѣ на овощнитѣ градини, лозята и гюлищата, трѣбва да отговарятъ членоветѣ на общината задружно за поврѣдитѣ, както е това за пожаритѣ по селата, които, благодарение на изключителната мѣрка, почти сѫ прѣстанѫли да бѫдѫтъ като срѣдство за отмъщение.

Приемането на този законъ, опрѣдѣленията на които сѫ вземани главно изъ сръбскитѣ закони, става и затова по налѣжаще, защото съ уничтожението на лозата отъ филоксерната зараза, ще остане едно голѣми пространства земя, на което Американскитѣ лози трудно би вирѣли и слѣдователно используванието му по никакъвъ другъ начинъ не би могло да се постигне, освѣнъ съ посаждането му съ овощни дървета.

ИЗЪ НАУКАТА

Продължение отъ брой 21

Избѣгванието отъ селата на интелегентнитѣ млади моми, неминуемо влече слѣдъ себѣ си и избѣгванието на младитѣ момци и тукъ именно се оправдава французската поговорка: „Sons la fermière — point de fermier“ т. е. безъ селска стопанска не може да има селски стопанинъ. Тая поговорка може да се приспособи напълно и къмъ тия млади селски стопани, съ извѣстно земледѣлческо образование, женитѣ на които не знаѭтъ нито земледѣлческо стопанствувание, нито пъкъ обичатъ селския животъ.

Откриванието на подобни училища прѣмахва аномалията, която сѫществува въ селския животъ.

Още въ началото на настоящия вѣкъ, прочутия френски агрономъ Матей Домбилъ е гледалъ въ въспитанието дъщеритѣ на състоятелнитѣ земледѣлци, като на едно отъ най главнитѣ прѣпятствия за нормалния селски животъ. „Това въспитание — е писалъ той — е слѣдствие отъ оная тенденция, която отдавна привлича земледѣлцитѣ въ градоветѣ и, ако и да живѣѭтъ нѣкой въ селата, тѣ се стрѣмѭгъ да дадѫтъ на дъщеритѣ си такова въспитание, щото тѣ да могѫтъ да играѭгъ роля и въ градското общество, което най послѣ ги отдѣля отъ селския животъ« Това отвращение къмъ природата, слѣдователно, се длъжи исключително на фалшивото въспитание, защото, както е забѣлѣжилъ други единъ френски ученъ, Жуанъ, нищо не бърка *„да си има салонъ“* въ село, само съ това условие, щото госпожата да благоволява отъ врѣме на врѣме да излиза отъ него и да се явява въ курникътъ и кухнята. Положението на момчетата добили срѣдньо или висше земледѣлческо образование, по отношение селския животъ, безъ съмнѣние, е много по завидно, отъ колкото на момичета. Но, когато дойде врѣме момчетата да се женѫтъ, тѣ сѫ взискателни; на тѣхъ е нуждно да иматъ другари, не само образовани, но и подготвени за селска-стопанска дѣятелность. Тия двѣ, едно друго неисключающи се качества, сега твърдѣ рѣдко се срѣща въ една и сѫща мома и това ще бѫде до тогава, до когато въ земледѣлческитѣ страни не се откриятъ специялни женски училища, каято е това въ Ню-Йоркъ.

Нуждно ли е да казваме, какво трѣбва да правимъ ние, като земледѣлчески народъ? Б.

Явна благодарность.

Управлението на Плѣвенската I-во классна Дър. Болница, честь има да искаже своята явна благодарность на почитаемитѣ Плѣв. граждани, на нѣкои отъ Г. г. офицеритѣ отъ тукашний гарнизонъ, Администрацията на в. Плѣвенски Гласъ“ и редакцийтѣ на „Медински Сборникъ, в. „Бдитель“ и „Винарско-Земледѣлческий Вѣстникъ“, които сѫ благоволили да подарѫтъ на болничната библиотека разни книги, списания и вѣстници отъ полезно съдържание за прочетъ на болнитѣ, както слѣдва:

Списъкъ

На лицата, които сѫ подарили разни кн. за Болничната библиотека, при Плѣв. I-во классна Държавна Болница, а именно:

1) Редакция „Медицински Сборникъ“ подарява III-то годишно течение на „Църковенъ Прѣгледъ“ съ исключение на книжки VII и VIII, — IV-то годишно течение на „Българска Сбирка“ съ исключение на книжки I, VI, X, XI и XII и други 7 книги.

2) Администрацията на в. Плѣв. Гласъ“ испраща вѣстника си редовно.

3) Редакцията на в. „Бдитель“ испраща вѣстника си н. 1898 год. редовно.

4) Редакционний Комитетъ на Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“, испрати годишното течение на цѣлия вѣстникъ за 1897 година.

5) Дирекцията на Пловдивската Дѣвическа Гимназия — годишний си отчетъ за 1897 год. 5) П. С. Карапетровъ 4 книги. 7) Дочо Брашляновъ 2 книги по 2 части. 8) Д. Ракитски 4 книги. 9) Бр. Ст. Бояджиеви 9 книги. 10) Маринъ Караконовъ 1 книга. 11) Илия П. Макавѣевъ 2 книги. 12) Никола П. Поповъ 4 книги. 13) М. Шаранковъ 13 книги. 14) Д-ръ Козаровъ 3 книги. 15) Иов. И. Топаловъ 3 книги. 16) Ив. Друмевъ 2 книги. 17) Костадинъ Димитровъ 8 книги. 18) Ангелъ Иочовъ 4 книги. 19) Тодоръ Хр. Бърдаровъ 42 книги. 20) К. Т. Мутафчиевъ 39 книги. 21) Хр. Ц. Боневъ 3 книги. 22) Капитанъ Казанджиевъ 5 книги. 23) Бенчевъ 19 книги. 24) Д-ръ Живковъ 4 книги. 25) Алексан. Моновъ (ученикъ) 3 книги. 26) Марко Боя-

джиевъ 2 книги. 27) Л. Петровъ 1. книга. 28) Пенчевъ 1 кнга. 29) Петъръ Попповъ 23 книага. 30) Александръ Георгиевъ (ученикъ) 4 книги. 31) Поручикъ Вълнаровъ събралъ отъ Г. г. офицеритѣ и нѣкои граждани 47 книги. 32 Иванъ Софиянски 1 книга. 33) Поручикъ Хр. Сяровъ 6 книги. 34) Янко Радневъ 2 кн.

(Олѣдва).

Управитель Лѣкарь: Д-ръ Козаровъ
Секретарь: К. Димитровъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 3532

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една кжща въ гр. Плѣвенъ VIII кварталъ, построена половината надъ маза, а половината на върхъ земята, отъ камъкъ, керпичъ, паянта и дървенъ материялъ, покрита съ керемиди, дължина 11 и 40, широчона 8, височина 3 метра и 20 см., отъ 4 стаи и коридоръ, съ дворъ, оцѣнена за 800 лева.

Горний имотъ принадлѣже на Георги Вацовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Плѣвенската Земледѣлческа кассл за 640 л. 66 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 3882 на Плѣв. Град. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 26 Май 1898 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

Дѣло № 134 отъ 97 год. 1—96—2

№ 1768

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстн.“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти нахадящи се въ с. Петернишкото землище а именно:

1) Една Нива въ мѣстностьта „край село“ около 5 декара при сжседи: Бешо Дановъ, Цвѣтанъ Илиевъ и отъ две страни пжть цена произволна.

Горния имотъ принадлѣжи на Димитръ Илиевъ отъ с. Петерница не е заложень продава се по взисканието на Хазната за 28 л. и др. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 12441 на Плѣвенский Окр. Управитель.

Наддаванието ще почне отъ произволна цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаваниато може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 26/II 1898 год.

Дѣло № 565/97 год. 2—95—2

П. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 812

Известявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижеми имоти:

1) Кжща въ гр. Плѣвенъ V кварталъ съ дворъ 50 кв. м. оцѣнена за 500 лева.

Горний имотъ принадлежи на Цендолъ Вълковъ отъ гр. Плѣвенъ не езаложенъ, продава се по взисканието на Държавното съкровище, за 110 лева лихви и други разноски по испълнителни листъ на Плѣвенский Окръженъ Управителъ.

Наддаванието ще почне отъ продавателната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцел. ми.

гр. Плѣвенъ 30 Май 1898 год.

сжд- Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—92—2

№ 2687

Подписанний Помощ. Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ III Учестъкъ на основание постановлението № 476 отъ 3 Августъ 1895 год., издадено отъ Плѣв. Окр. Управитель въ полза на хазната, срѣщу Тодоръ Гочиповъ с. Тръстеникъ, за искъ 1234 лева 10 ст. и др. и чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ на публиката, че слѣдъ 1 мѣсецъ отъ послѣднето двукратно обнародване въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ изложений по долу недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива въ землището на с. Тръстеникъ въ мѣстностьта „Равнището“, отъ 7 декара 3 ара, при сжсѣди: Цв. Дамяновъ и пжть оцѣнена за 109 л. 50 ст.

2) Нива съще землище, въ мѣстностьта „Мърцова брѣстъ“, отъ 25 декара, при съсѣди: Петко Тодоротъ, Дам. Гочиловъ и Пачо Мърцовъ, оцѣн. за 370 л.

3) Нива съще землище, въ мѣстностьта „Въ лозята“ отъ 1 дек. 4 ара, при съсѣди: Макавея Шукинъ, Минко Цѣковъ и Бенко Куновъ, оцѣн. за 21 левъ;

4) Нива съще землище, въ мѣстностьта „Щърбъ Геранъ“, отъ 7 декара 9 ара. при съсѣди: Григоръ Марковъ, Петръ Томовъ, Ив. Поповъ и Пенчо Цековъ оцѣнена за 119 лева;

5) Нива въ същото землище, въ мѣстностьта „Цончова брѣсть,“ отъ 6 дек. 1 аръ, при сжседи: Киро Анчовъ, Пжть, и Пенука Патовъ, оцѣнена за 92 лева,

6) Нива сжще землище, въ мѣстноста „на Друма“ отъ 19 дек. 3 ара, при сжседи: Цонко Младеновъ, Тодоръ Димитровъ, Петя Николовъ и Хито Еремиевъ, оц. за 289 лева 50 ст.

7) Нива също землище въ местностьта „Дичковъ брезъ“, отъ 8 декара 8 ара, при сжседи: Ив. Джаковъ Евст. Цвѣтковъ, Мино Еремиевъ, оцѣн. за 132 лева.

8) Нива също землище мѣстностьта „Дърварски пжть“ отъ 14 дек. 7 ара при сжседи: Стоянъ Мачевъ Георги Марцовъ, Хито Еремиевъ и пъть оцѣнена за 220 л. и 50 стот. 9) Нива също землище въ местностьта „подъ лозята“ отъ 27 дек. и 2 ара при сжседи: Ячо Младеновъ, Печо Герашки и Мак. Ив. Доровски, оц. за 423 л.

Продаваеми имотъ не е заложенъ никому, желающитѣ г. г. да взематъ участие въ търга свободни ще бждатъ да идватъ въ присътственитѣ дни и приглеждатъ книжата по проданта.

гр. Плѣвенъ 14 Мартъ 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчовъ 2—94—2

№ 3334

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище а именно:

1) Половинъ отъ единъ ханъ въ Плѣвенский районъ при „Вита“ отъ камакъ, керпичъ и дървенъ материалъ покритъ съ керемади дължина 11 метра ширина 6, височина 2 ½ метра оцѣненъ за 70 лева.

Горний имотъ принадлѣжи на покойния Цѣни Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието Петръ Илиевъ отъ гр. Плѣвенъ за 42 л. 40 ст. и разноскитѣ по испълнителния листъ № 431 на Плѣвенский Гр. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20 Май 1898 год.

Дѣло № 720/97 год. 2—88—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 3783

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчи трънското землище, а именно:

1) Една нива около 9 декара мѣстностьта „ливадите“ оцѣнена за 180 лева.

Горниятъ имотъ принадлѣжи на Дамянъ Беновъ отъ с. Вълчи трънъ не заложенъ продава се по взисканието на Хазната по нарушение закона за тутуна за 92 л. 30 ст. и разноскитѣ по постановление № 9212 на Плѣвенский Окр. Управитель.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданиего книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 13 Априлъ 1898 год.

П. Сждебенъ Приставъ П. Д. Въловъ 2—89—2

№ 2941

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ а именно:

1) Едно лозе „Кашинскитѣ лозя“ отъ единъ декаръ 6 ½ ара оцѣнено за 68 лева.

Горний имотъ принадлѣжи на Кандю Цановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 20 л. и разноскитѣ по постановлението № 629 на Плѣвенский Окр. Управитель.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 4 Май 1898 год.

Дѣло № 655/97 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърков 2—90—2

№ 2482

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на II публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Дол. Дъбнишко земл. а именно:

1) Една градина въ с. Дол. Дъбникъ, „въ черковската махла“ около 1 леха, при сжседи: Чушмата, Поляна и Никола Кърджалийски цѣната е произволна.

2) Една нива въ землището на с. Дол. Джбникъ въ мѣстностьта „Герганинъ долъ“ около 7 декара при сжседи: Гор. Митрополийски ниви, Стоянъ Влаховски и Баба Драгана Дупчова, цѣната е произволна.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Пжловъ житель отъ с. Дол. Джбникъ не сж заложени продава се по взисканието на Хазната за 50 л. 48 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по постановление № 12767 на Плѣвенски Окр. Управитель.

Наддаванието ще почне отъ проезволна цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 12/III 1898 год.

Дѣло № 236/94 год. 2—91—2

П. Сждеб. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 1765

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстн. ще продавамъ по II продажба слѣдующия недвижимъ имотъ въ землището на с. Мар. Тръстеникъ, а именно:

1) Нива „Равнището“ 7 дек. 3 ара, цѣната е произволна.

Продаваемия имотъ е собственность на Тодаръ Гочиновъ с. Мар. Тръстеникъ продава се по иска на Хазната, състоящи отъ 41 лев. и др. разноски по испълнителний листъ № 1699 отъ 22 Октомврий 1885 год. на Плѣвен. Мир. Сждия.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжственъ день и часъ въ канцелар. ми.

гр. Плѣвенъ 26 Февруар. 1898 год.

П. Сжд. Приставъ М. П. Марчевъ 2—93—2

„БЪЛГАРИЯ“

I-ВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

ВЪ ГР. РУССЕ

Основенъ капиталъ 4,000,000 л. зл.

Внесенъ Капиталъ — 1,500,000 л. зл.
Разни Резерви — 1,075,902 л. зл.

Застраховани капитали по клона „ПОЖАРЪ“ за лева 382,444,597
Събрани премии за 1,118,159,96

Застраховани капитали по клона „ЖИВОТЪ“ на 19,909,722 л. зл.
1,700,000 събрани премии и вносове

„БЪЛГАРИЯ“

Застрахова по най нови и износни премии и условия противъ
ПОЖАРЪ ЖИВОТЪ, ТРАНСПОРТЪ
и всѣкакъвъ видъ НЕЩАСТНИ СЛУЧАИ

Първото Българско Застрахователно дружество „България“, на основание измѣненията на уставътъ му гласуванъ и приетъ отъ VI Обикновенно Общо Събрание, отъ 1-ий Май 1898 год. расширява кржга на своитѣ операции съ въвеждание **застрахованията противъ всички видове нещастни случаи**, които би постигнали человѣка когато упражнява занятието си или се намира вънъ отъ него, когато е на расходка пѣшкомъ, съ конъ, кола, желѣзница, велосипедъ, параходъ или пжтува по работата си. Това застрахование обема тъй сжщо всички нещастни случаи при законна самозащита при помагание на ближния си, при спасяване на хора или имоти и пр.

Застрахованията противъ нещастни случаи, повече отъ всички други видове застрахования, отговаря на една налѣжаща икономическа нужда, защото обезпечава както застрахований тъй и семейството му противъ материалнитѣ послѣдствия отъ нещастни случаи; то се налага на всички млади и стари, богати и бѣдни, на всичкитѣ занаяти, каквито опастности и да прѣдставляватъ тѣ, и съ една дума на всичкитѣ съсловия на обществото.

Ето причинитѣ, които ни заставятъ тъй горещо да препоржчаме това нововъведено и отъ голѣма важность застрахование на всички ония, които желаятъ да се въсползуватъ отъ неговитѣ благодѣяния.

Главното управление на I-то Българско Застрахователно Дружество „България“ счита за своя приятна длъжность да съобщи на г. г. читателитѣ, че то *съблюдава и исълнява най добросъвѣстно и съгласно цѣлта на застрахованието* общитѣ условия по разнитѣ полици по застрахованията противъ **нещастни случаи**, за да може и съ това нововъведено застрахование да заслужи сжщето довѣрие, прѣдпочитание, съ което е било удостоявано до сега по застрахованията противъ **Пожаръ, Животъ и Транспортъ.**

Подробноститѣ по това застрахование можатъ да се получатъ при всичкитѣ агенти на Дружеството.

3—80—3

Отъ Главното Управление.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвенъ